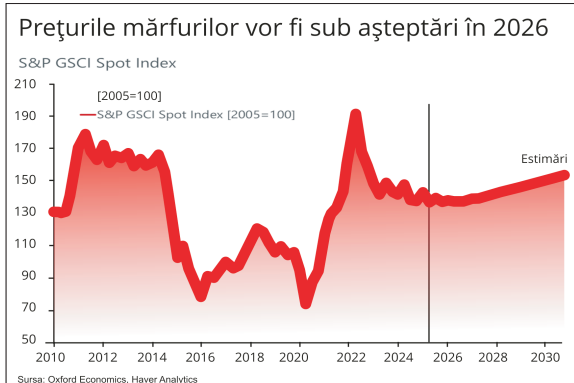

GRAM AUR = 574,4443 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,5115 RON

EURO = 5,0844 RON

DOLAR = 4,3825 RON

2026, încă un an dificil pentru materiile prime

Dinamica prețurilor mărfurilor a fost mixtă în 2025, aproximativ jumătate din costul de astfel de produse înregistrând câștiguri, iar cealaltă jumătate - scădeni, potrivit unei analize publicate de oxfordeconomics.com. Această amănunțită și gazetele naturale și metalele prețioase au condus în trendul pozitiv, în timp ce materiile prime considerate "soft" și petrolul au avut cele mai importante pierderi.

Privind în perspectivă, sursa citată anticipă un declin modest în 2026 al prețurilor agregate ale mărfurilor, gazul natural american și metalele prețioase urmând, probabil, să aibă o evoluție ascendentă, dar complexul mai larg al mărfurilor se va confrunta cu o presiune continuă din cauza cererii industriale slabe, a ofertei ridicate și a impactului persi-

stent al tarifelor vamale impuse de SUA.

Încetinire economică globală și cerere mai scăzută de materii prime

Piețele de mărfuri rămân strâns legate de ciclul economic global. Oxford Economics se așteaptă ca expansiunea PIB-ului global să se diminueze ușor în 2026, din cauza tarifelor vamale și a reducerii concentrării cererii după introducerea tarifelor. Această încetinire nu semnalează o recesiune globală, dar reprezintă o perioadă slabă care va reduce cererea de mărfuri. Sectorul de construcții și industria prelucrătoare - mari consumatori de energie și metale - sunt deosebiți de expuse.

Între timp, se așteaptă ca și comerțul global să rămână slab, pe măsură ce tarifele americane mai mari sunt

în vigoare, incertitudinea continuă afectând și mai mult investițiile companiilor. Astfel de șocuri ducă de obicei între gase și nouă luni până se reflectă în producție, ceea ce înseamnă că impactul complet asupra mărfurilor este încă în desfășurare.

Dinamica valutară adaugă un alt aspect, potrivit sursei citate. Dollarul american a slăbit brusc de la anunțarea noilor tarife. În condițiile în care majoritatea mărfurilor au prețuri în moneda americană, dolarul mai slab îmbunătățește accesibilitatea pentru cumpărătorii străini, stimulând cererea globală, spre deosebire de competitivitatea exporturilor SUA și încurajând investițiile în mărfuri ca protecție împotriva deprecierei monedei. Totuși, acest lucru nu va fi suficient pentru a compensa complet impactul mai larg al încetirii creșterii economice globale. (A.M.)

(continuare în pagina 12)

Ce au învățat managerii de fonduri din țara noastră din crizele ultimelor două decenii?

● Corina Cojocaru, BT Pensii: "Anul 2008 a arătat cât de important este să ai un portofoliu de investiții diversificat" ● Milan Prușan, Goldman Sachs Asset Management: "Investițiile sunt jumătate matematică, statistică, economie și jumătate emoție" ● Mihai Purcărea, BRD Asset Management: "Din punctul meu de vedere, experiența financiară este mai importantă decât educația" ● Cristi Pascu, AAF: "După izbucnirea războiului din Ucraina s-a dovedit că fondurile știu să se replieze, să diversifice și să își asigure suficientă lichiditate pentru a face față răscumpărărilor" ● Răzvan Pașol, Patria Asset Management: "Una dintre lecțiile grele care trebuie învățate după asemenea crize este investiția pe termen lung"

Diversificarea, calibrarea așteptărilor pe termen lung, disciplina emoțională, necesitatea educației financiare și investiției recente chiar și în cele mai grele momente - sunt printre cele mai importante lecții pe care le-au învățat unii dintre cei mai importanți manageri de fonduri din țara noastră din experiențele ultimelor două decenii. Aceste învățăminte au fost conturate în urma unor episoade precum Criza Financiară Globală din 2007-2008, pandemia de Covid din 2019-2020 și războiul declanșat de Rusia în Ucraina în 2022, potrivit opiniilor exprimate ieri în cadrul unui eveniment organizat de Bursa de Valori București (BVB).

Corina Cojocaru: "Un moment ca cel din anul 2008 reprezintă un prilej excelent să continui să acumulezi"

Calibrarea așteptărilor investiționale în funcție de orizontul de timp reprezintă una dintre principalele

lecții ale Crizei Financiare Globale din 2007-2008, spune Corina Cojocaru, CEO al BT Pensii.

Domnia sa a afirmat: "Anul 2008 a fost greu. Colegii din investiții își puseseră pe birou o cutie pe care scria 'minimale de azi sunt maximele de mâine' și cum așa a fost tot anul. Bursa scădea în fiecare zi și existau neplăceri în din partea clienților. Au dispărut clienți, au dispărut investitori și, odată cu ei, au dispărut și unii dintre colegi, pentru că efectiv nu mai aveau ce să lucreze".

Corina Cojocaru a adăugat: "Anul 2008 a fost o experiență destul de dură, însă cred că lecțiile cele mai importante sunt în două direcții. Prima - importanța diversificării; cât de important este să ai un portofoliu de investiții diversificat, astfel încât să poți migra dintr-o categorie de risc în altă și să îți gestionezi banii astfel încât să nu rămâi cu nimic. A doua lecție pe care o învățăm este să îți calibrezi așteptările în funcție de orizontul de timp. Noi, la fondurile de pensii, suntem investitori pe termen foarte lung, ceea ce înseamnă că acu-

mulem și acumulem. Un moment ca cel din anul 2008 reprezintă un prilej excelent să continui să acumulezi, pentru că achiziționezi la un preț foarte bun și, în timp, potențialul de creștere se majorează".

Cristi Pascu, AAF: "Industria de asset management este solidă și se poate compara cu industriile din orice altă țară europeană, din punctul de vedere al randamentelor și al diversității tipurilor de fonduri"

Izbucnirea războiului din Ucraina a arătat că fondurile de investiții din țara noastră știu să se replieze, să diversifice și să își asigure suficientă lichiditate pentru a face față răscumpărărilor, a afirmat Cristi Pascu, Vicepreședintele Asociației Administratorilor de Fonduri (AAF).

ANDREI IACOMI

(continuare în pagina 9)

Răzbușnarea sacralului. Ortodoxia militantă și revanșa asupra statului secular (4)

Ultimul episod al acestei serii dedicată Bisericii Ortodoxe Române nu poate fi doar o concluzie, ci un act de clarificare. Pentru de treizeci de ani, înainte de a se transforma Biserica din instituție imperială în instituție națională, la adaptarea ei la statul modern și reconfigurarea rolului său în comunism conturau un arc istoric care continuă până astăzi.

In prezent, raportul dintre religie și putere cunoaște o mutație de altă natură, marcată de revendicarea unui rol normativ într-o societate fragil secularizată. Așa se face că, după 1989, chiar dacă logica puterii s-a schimbat, reflexele au rămas. Biserica nu s-a eliberat de trecut, ci a intrat într-o nouă etapă în care încearcă să-și ia revanșa asupra

CRISTIAN PRĂVELESCU

moderneității seculare. Aceasta s-a transformată în o renaștere spirituală, ci ca o mutație de putere politică. Dacă în comunism fusese substatul statului, după 1989 raportul s-a inversat. Nu statul modernizează Biserica, ci o parte a Bisericii încearcă să configureze statul, revendicând asupra lui o autoritate morală tot mai amplă. În acest proces,

Biserica preia controlul asupra unor domenii simbolice pe care politica le-a abandonat, precum moralitatea publică, identitatea colectivă și sentimentul de apartenență, transformându-le într-o autoritate morală expansivă.

Fenomenul nu este specific României, ci parte a unei dinamici mai largi din Europa Central-Estică, în care Biserica își extinde rolul public și revendică o autoritate morală asupra statului și asupra agendei colective. Putem observa această mișcare în Rusia, unde ideologia lui Putin transformă ortodoxia într-un instrument geopolitic și justifică ambițiile imperiale printr-o retorică identitar-mesianică. În Polonia, catolicismul devine militant în

sensul în care nu se limitează la rolul pastoral, ci intervine direct în politicile publice, de la educație la justiția reproductivă, influențând partide și rețele instituționale. În Serbia, teologia marțială structurează narativul național, cultivând ideea unei comunități perpetuă asediate și moralmente superioare, ceea ce conferă Bisericii un rol central în definirea legitimității politice. În Ungaria, formula, creștinismul constituțional" reanșează raportul dintre stat și religie, nu prin clericalizare, ci prin inscrierea unor valori culturale creștine ca fundamente ale ordinii politice, transformând identitatea religioasă într-un criteriu de suveranitate.

(continuare în pagina 3)

Regret că l-am votat

Nimeni nu este scutit. Toți greșim, din când în când. Există chiar momente în care spunem lucruri prostești. Înșă ce a făcut Nicușor Dan, actualul Președinte al României, în ultimul său interviu, nu poate fi calificat decât o simțire de politici. Omul a venit în studioul unei televiziuni de scandal complet nepregătit. Refuz să cred că există consilier pe lumea aceasta care i-a dat un "pun-

CĂTĂLIN AVRAMESCU

cetaj" cu susținerea acelea. Și pentru că nu există, înseamnă că Nicușor Dan a venit și a vorbit. Așa, pur și simplu, spunând ce îi trece prin cap. De unde să înceapă? Desigur, cu PSD. Nicușor Dan a spus că se înțelege bine cu PSD și că vorbește mult cu Grindeanu. Chiar mă întrebam. Actualul Președinte a stat șase luni fără o echipă de consilieri. În mod normal, un Președinte nu poate func-

ționa așa. Acum înțeleg de unde își lua lumina.

Problema este că PSD este exact același PSD pe care îl știu cu toții. Cu Cioloșu, cu Grindeanu, cu clamațiile Mădă și Stănescu. Același PSD cu soluții economice de tipul Bănuș Vanga. ("Creșterea salariului minim" și altele asemenea). Același partid-stat, care face cu ochiul de împăcitor cu socialiștii. Dacă Nicușor Dan intenționa să aducă PSD la guvernare, era corect

să ne spună asta în timpul campaniei electorale. Nu știu despre dumneavoastră, dar eu nu aveam de gând să votez o copie a lui Klaus Iohannis. Din păcate, am făcut-o. Am fost - vorba lui Postelnicu - nu foarte inteligent.

Trebuia să văd cu cine aveam de-a face. Nicușor Dan a fost, în amii de mandat la Primăria Capitalei, extrem de împăcitor cu socialiștii. Acum însă i-a adoptat.

(continuare în pagina 4)

Bosniile noastre

Echipa națională de fotbal a pierdut clar în Bosnia, dar pătrunderea înfrângerii a fost depășită cu mult de amărăciunea comportamentului gâzilor partidei - oficiali, jucători, spectatori - care au manifestat o agresivitate greu de înțeles pentru un meci de fotbal disputat în 2025. Evident că ne indignăm de situația, dar puțin înțelegem nu strică, mai ales că nici noi... nu am fost departe.

În anii '80 - '90, am jucat fotbal la câteva echipe, inclusiv la o formație din comuna natală, care evolua în Liga a 5-a. La acest nivel, de spulă era pur și simplu crâncene; conta să știi ceva fotbal pentru meciurile de acasă și să fii foarte curajos pentru întâlnirile din deplasare. Nu era așa pește tot, din fire, dar erau 5-6 locuri care provocau groază, adevărate "Bosnii". Dacă se putea, reprezentamentul permitea doar, două neperzentări", se evitau cu grijă deplasările în locul de unde era imposibil să pleci bătut doar la fotbal.

ambele locuri, nu o să le dau numele, pentru că am aflat că între timp oamenii au devenit mai blânzi. La un meci disputat în satul M., am respins cu capul de pe linia porții o minge care urma să se transforme în gol și am fost premiat, pe loc, cu o sticlă de bere, fără bere, servită direct în cap de un spectator. Încă mai am semnul. În celălalt loc, C., am jucat doar în prima repriză, am ieșit accidentat și am urmat partea a doua a unui meci de uncolg din respectiva localitate. Pe final, lucrurile au dat din clocoți și în zonă au

apărut niște furci și măcuți; coechipierii mei au fost uși de picior și au reușit să se salveze fugind cu autobuzul care ne aduse. Am fost uiaiat la fața locului, iar salvarea a venit de la tatăl colegului, un domn foarte înalt în vârstă.

Lucrurile nu stăteau mai grozav nici la nivelul primelor două ligi, sunt celebre meciurile de la Petroșani, inclusiv din perioada în care Mircea Cărmășanu controla echipa, iar adversarii intrau pe teren îngroziiți.

(continuare în pagina 4)